

ὅτι τὰ ἐν τῇ Νεῇ πλοῖα ἦσαν στολισμένα με ποικιλί-
αν καὶ πτερόγυια. Τὸ δὲ ἐσπέρας ἐφωτίσθη ὅλη ἡ βασιλεύ-
ουσα.

Αὐτόθεν, 9 Ὀκτωβρίου.

Ἐπεστάλη εἰς Νεάπολιν πρὸς τὸν Κύριον Ῥιζωπιέρρον
ἡ διαταγή τοῦ νὰ ἐπανέλθῃ εἰς τὴν πρεσβείαν του παρὰ τῇ
Ὀθωμανικῇ Πόρτᾳ. Ἡ περὶ εἰρήνης εἰδησις ἐπροξένησεν
εἰς αὐτὰ γενικὴν χαρὰν, καὶ μάλιστα εἰς τοὺς κτηματίας
τῶν μεσημβρινῶν ἐπαρχιῶν.

ἔγεται ὅτι μετὰ τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐπικυρώσεων ὁ
στρατηγὸς Διέδριτς θέλει ἐλθῇ εἰς τὴν βασιλεύσαντα ταύ-
την Βασιλεύται δὲ ὅτι, διὰ νὰ τὸν ἀνταμειψῇ διὰ τὰς
ἐκδημιώσεις του ὁ Αὐτοκράτωρ, τὸν ἐχάριτεν ἐν ἑκατομ-
μύριον Ῥουβλίων. Εἶναι δὲ γνωστὸν ὅτι ὠνομάσθη Φέλδ
Μαζεσάλος, καθὼς καὶ ὁ Στρατηγὸς Πασκίυιτς.

Κήρυγμα τοῦ Αὐτοκράτορος Νικολάου.

Νικόλαος Πρῶτος, ἐλέω Θεοῦ, Καῖσαρ καὶ Αὐτοκράτωρ
Πασῶν τῶν Ῥωσιῶν κτλ. κτλ. κτλ.

Χάρις εἰς τὰς βουλὰς τῆς Θεῆας Προνοίας, ἡ μεταξὺ
τῆς Ῥωσσίας καὶ τῆς Ὀθωμανικῆς Πόρτας Συνθήκη τῆς
Εἰρήνης συνεφωνήθη καὶ ὑπεγράφη ἐν Ἀδριανουπόλει, τὴν
2—14 Σεπτεμβρίου, παρὰ τῶν Πληρεξουσίων ἀμφιτέρων
τῶν βασιλείων.

Ἀρκετὰ γνωρίζει ὁ κόσμος ὅλος τὴν ἀκαταμάχητον ἀνάγ-
κην, ἥτις μόνῃ ἡδυνήθη νὰ μᾶς βιάσῃ νὰ προστρέξωμεν εἰς
τὰ ὅπλα. Εἰς τὸν νόμιμον τούτον πόλεμον ἐπιχειρισθέν-
τα πρὸς ὑπεράσπισιν τῶν δικαίων τοῦ βασιλείου ἡμῶν, οἱ
πιστοὶ ἡμῶν ὑπῆκοι, πνέοντες ἀκαταπαύστως ἐνθερμον
ἀφοσίωσιν ὑπὲρ τοῦ Θρόνου καὶ τῆς Πατρίδος, ἔσπευσαν
νὰ μᾶς προσφέρωσι τὸν φόρον τῶν κτημάτων των, νὰ μᾶς
βοηθήσωσι πάσῃ δυνάμει, καὶ ὁ Θεὸς ἡνλόγητε τὸν ἀγῶνα
ἡμῶν.

Οἱ ἀτρόμητοι πολεμισταὶ μας ἔδωκαν ἐν τῇ Εὐρώπῃ
καὶ ἐν τῇ Ἀσίᾳ, διὰ τε ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, νέα δείγματα
τῆς ἡρωικῆς αὐτῶν ἀνδρίας. Αὐτοὶ ἐθριάμδευσαν ταυτοχρό-
νως καὶ κατὰ τῶν ἐμποδίων τῶν παρὰ τῆς φύσεως τεθειμέ-
νων, καὶ κατὰ τῆς ἀπεγνωσμένης ἀντιστάσεως τοῦ ἐχθροῦ.
Πηδῶντες ἀπὸ νίκης εἰς νίκην διέβησαν τὸν ζυγὸν τοῦ Σα-
χανλοῦκ, εἶδον ἔμπροσθεν αὐτῶν ταπεινουμένην τὴν κορυ-
φὴν τοῦ Αἴμου, καὶ δὲν ἐστάθησαν εἰμὴ εἰς τὰς πύλας
αὐτὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως. Τρομεροὶ δὲ ὄντες εἰς τὸν
ἐνωπλισμένον ἐχθρόν, ἀπεδείχθησαν ἐπιεικεῖς, φιλάνθρω-
ποι καὶ πρᾶτοι εἰς τὸν εἰρηνικὸν κάτοικον.

Εἰς τὰς ἡμέρας ἐκεῖνας τῶν μαχῶν καὶ τῆς δόξης, ἀπ-
εχόμενοι ἀδιακόπως ἀπὸ πάσης ἐπιθυμίας κατακτήσεως,
ἀπὸ παντὸς σκοποῦ μεγάλωτες, ποτὲ δὲν ἐπύσσαμεν
νὰ προσκαλῶμεν τὴν Πόρταν νὰ συνδράμῃ εἰς τὴν
ἀποκατάστασιν τῆς μεταξὺ τῶν δύο βασιλείων ἀρμονίας.
Οἱ ἀρχηγοὶ τῶν στρατευμάτων μας, κατὰ πάντα νίκην,
ἐπρωθύμοιοι, κατὰ διαταγὴν μας, νὰ τὴν προσφέρωσιν
εἰρήνην καὶ φιλίαν. Ἀλλ' ὅμως αἱ προσπάθειαι μας ἔμει-
ναν πάντοτε ἀτελεσφόρητοι· ἐν τούτοις δὲ βλέπων ὁ Σουλ-
τάνος τὰς σημαίας μας ἀναπεπταμένας ὅχι μακρὰν τῆς
πρωτεύουσας του, ἀνεγνώρισε τέλος πάντων ἀπὸ τὴν δια-
γωγὴν μας ὅτι σκοπὸν δὲν εἶχουμεν νὰ κατατρέψωμεν τὸν

Θρόνον του, ἀλλὰ νὰ ἐπιτύχωμεν τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν συν-
θηκῶν. Πεποιθὼς τότε πλέον περὶ τῆς καθαρότητος τῶν
διανοημάτων ἡμῶν, ἐξέτεινε τὴν χεῖρα νὰ δεχθῇ τὴν εἰρή-
νην, ἥτις τὸσον συχνάκις τὸν εἶχε προτεθῇ.

Ἡ εἰρήνη αὕτη ἐπαγγέλλεται εἰς τὴν Ῥωσσίαν εὐτυχί-
αν καὶ μακάρια ἀποτελέσματα· τὸ αἷμα τῶν πολεμιστῶν τῆς
ἐξηγοράσθη με πολυάριθμα πλεονεκτήματα.— Ὁ πορθμὸς
τοῦ Ἑλλητπόντου καὶ τοῦ Βισπύριου εἶναι εἰς τὸ ἐξῆς ἐ-
λεύθερος καὶ ἀνοικτὸς εἰς τὸ ἐμπόριον ὅλων τῶν ἐθνῶν τοῦ
κόσμου.— Ἡ ἀσφάλεια τῶν συνόρων μας, καὶ μάλιστα
ἐκ μέρους τῆς Ἀσίας, βεβαιῦται διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν εἰς
τὸ βατίλειον συσσωμάτωσιν τῶν φρουρῶν Ἀνάπας, Πότι,
Ἀκαλτζικίου, Ἀζκεὺρ καὶ Ἀκαλκαλαίου.— Δίμετὰ τῆς
Πόρτας προγεγονυῖαι ἡμῶν συνθήκαι ἐπεκυρώθησαν παρ'
αὐτῆς καὶ ἀποκατεστάθησαν εἰς τὴν προτέραν τῶν ἰσχύων
δίκαιαι δὲ ἀποζημιώσεις ἐβεβαιώθησαν διὰ τὰς τοῦ πολέ-
μου δαπάνας καὶ διὰ τὰς ἀτομικὰς ζημίας, τὰς ὁποίας
ὑπέφερον οἱ ὑπῆκοι ἡμῶν.— Ἡ μάστιξ τῆς πανώλης,
ἥτις πολλάκις ἐπαπειλῆσε τοὺς μεσημβρινούς τῆς Ῥω-
σσίας τόπους, θέλει κρατεῖται τοῦ λοιποῦ ἀπὸ διττῶν φραγ-
μῶν, καθισταμένων δι' ἀμοιβαίας συγκαταθέσεως ὑγειονομι-
κῶν προφυλάξεων ἐπὶ τῶν ὁχθῶν τῶν Δυνάδεων.— Ἐξετάθη
ἡ κηδεμονία ἡμῶν ὅχι ὀλιγώτερον καὶ ἐπὶ τῆς τύχης τῶν
ὁμοθρήσκων ἡμῶν λαῶν τῶν διατελούντων ὑπὸ τὴν Ὀθωμα-
νικὴν ἐξουσίαν· τὰ παλαιὰ προνόμια τῶν ἡγεμονιῶν Μολδαυί-
ας καὶ Βλαχίας ἐπεκυρώθησαν, καὶ ἡ εὐδαιμονία αὐτῶν
ἐστερεώθη με νέα πλεονεκτήματα· τὰ παρὰ τῆς Συνθήκης
τοῦ Βινκουρεστίου δεδομένα καὶ παρὰ τῆς ἐν Ἀκκερμανίῳ
Συνδράσεως ἐπιβεβαιωθέντα εἰς τοὺς Σέρβους δίκαια ἦσαν
εἰσέτι ἀδιάπρακτα· εἰς τὸ ἐξῆς δὲ οἱ ὀρίσμοι αὗτοι θέλουν
διατηρεῖσθαι πιστῶς.— Ἡ πολιτικὴ τῆς Ἑλλάδος ὑπαρ-
ξίς, οἷα ὠρίσθη παρὰ τῆς Ῥωσσίας ἐκ συμφώνου μετὰ τῶν
Συμμάχων Αὐλῶν τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, ἀνεγνώ-
σθη ῥητῶς ἀπὸ τὴν Ὀθωμανικὴν Πόρταν.

Αὗται εἶναι αἱ θεμελιώδεις βάσεις τῆς εἰρήνης, ἥτις
ἀγαθῇ τύχῃ κατέπαυσε πόλεμον φονικώτατον καὶ πεισμα-
τικόν.

Γνώστοιοιῦντες εἰς ὅλους τοὺς ἀγαπητοὺς ἡμῶν ὑπη-
κόους τὸ εὐτυχὲς τοῦτο συμβεβηκός, νέον δῶρημα τῆς οὐ-
ρανίου εὐλογίας διαδοθὲν εἰς τὴν Ῥωσσίαν, κατευθύνομεν
μετ' αὐτῶν τὰς ἐνθέρμους ἡμῶν εὐχαριστίας πρὸς τὸν Παν-
τοδύναμον, ὅστις ἡνδόκητε νὰ ὑψώτῃ, κατὰ τὰς Δεῖας αὐ-
τοῦ βουλὰς, τὴν ἀγαπητὴν ἡμῶν πατρίδα εἰς τοσοῦτον
μέγεθος δόξης.

Εἴθε ν' ἀναπτυχθῶσιν οἱ καρποὶ τῆς εἰρήνης ταύτης, καὶ
νὰ πολλαπλασιάζωνται πάντοτε πρὸς ὄφελος τῶν πιστῶν
ἡμῶν ὑπηκόων, τῶν ὁποίων ἡ εὐδαιμονία θέλει εἶναι πάν-
τοτε τὸ πρῶτον ἀντικείμενον τῆς ἀδιαλείπτου ἡμῶν προνοίας.

Ἐξεδόθη ἐν Πετροπόλει τὴν 19 Σεπτεμβρίου (1 Ὀκτω-
βρίου) τοῦ 1829 σωτηρίου ἔτους καὶ τετάρτου τῆς βα-
σιλείας ἡμῶν.

ΝΙΚΟΛΑΟΣ.

(La Gazette de France.)

[Ἐφεξῆς θέλομεν ἐκδῶσαι καὶ τὴν Συνθήκην τῆς Εἰρή-
νης δημοσιευμένην ἤδη εἰς τὰς ἐφημερίδας τῆς Εὐρώπης.]

Α. Μ. Καρόλου τοῦ Γ' τοῦ Σεβαστοῦ Μονάρχου σας, εἰς ἡμέρα εὐφροσύνης διὰ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, καθὼς καὶ διὰ τοὺς λαοὺς αὐτοὺς τῆς Γαλλίας, διότι μᾶς ἐνθυμίζει τὰς μεγάλας εὐεργεσίας, τὰς ὁποίας ἡ βασιλικὴ αὐτοῦ χεὶρ ἐπέχεεν ἐπὶ τὴν Ἑλλάδα, καὶ δίδει ἐλπίδας μελλούσης διαρκούς εὐτυχίας.

Αἱ ὑπὲρ ἡμῶν πολυειδεῖς Δυσταί τῶν Μεγάλων Μοναρχῶν δὲν ἔγειναν βεβαια εἰς μάτην, ἀλλὰ θέλουσιν ἐξασφαλίσαι διὰ παντός τὴν εὐδαιμονίαν λαοῦ, ὅστις δὲν εἶναι κατ' οὐδέναν λόγον ἀνάξιος τῆς προστασίας των, διότι, ἀν καὶ διὰ τῆς μακρᾶς καὶ ἐπονειδίστου δουλείας ἔχατε μέγα μέρος τῶν περὶ ἡμῶν ἀρετῶν, ἔχει ὅμως ἀκόμη καρδίαν εὐαίσθητον καὶ πρὸς τοὺς ἰδίους εὐεργέτας εὐγνώμονα.

Ἀπὸ τὸ εὐγενὲς τοῦτο αἶσθημα τῆς εὐγνωμοσύνης κινεῖται σήμερον τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων οἱ κάτοικοι, συμπανηγυρίζοντες μετὰ τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων τῆς ἐορτῆς τοῦ Χριστιανικωτάτου Βασιλέως, καὶ, ἐνῶ ἐγὼ γίνομαι πρὸς ὑμᾶς διερμηνεὺς τῶν κοινῶν φρονημάτων, οὗτοι ἐνθυμοῦνται μὲν, ὅτι ἡ ἀνδρεία τοῦ Γαλλικοῦ στρατεύματος τοὺς ἐπανήγαγεν ἐκ νέου εἰς τὰς πατρικὰς ἐστίας, θεωροῦν δὲ σὲ τὸν γενναῖον Στρατηγόν, ὡς φίλον συγκαταβατικὸν τῶν Ἑλλήνων, ὡς Ἀρχηγὸν ἐμπειροῦ ἄμα καὶ ἀγαθόν, ὅστις εἶναι ὅχι ὀλιγώτερον πρᾶξις καὶ εὐπροσήγορος εἰς τοὺς προσιόντας, ἀφ' ὅτι εἶναι αὐστηρὸς εἰς τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας καὶ σεις δὲ, ἀξιωματικοὶ τοῦ εὐεργέτου στρατοῦ, μὴ ἀμφιδάλλετε ὅτι ἡ πρὸς τὸν ἱερόν ἀγῶνα ἀφοσιώσις σας, εἰς ἡμᾶς μὲν ἐμπνέει ἰσόδιον εὐγνωμοσύνην, αὐξάνει δὲ ἐνταυτῷ καὶ τὴν δόξαν σας.

Συγχρόνως σπεύδωμεν νὰ σᾶς ἐκφράσωμεν καὶ τὴν ἀθυμίαν, τὴν ὁποίαν συναισθανόμεθα, βλέποντες ὅτι ἀναχωρεῖτε ἀπὸ τὴν γῆν, ἣτις ἐλευθερώθη διὰ μόνης τῆς παρουσίας σας· διότι, ἀν καὶ ἡ Γαλλία ἀνακαλοῦσα ὑμᾶς ἀποδεικνύει εἰς τὸν κόσμον ἅπαντα ὅτι, ἐκπαλαί ἀφιλοκερδῆς, δὲν μιμεῖται τὰς δυνάμεις ἐκείνας, αἵτινες ὑπὸ τὸ πρόσχημα τῆς προστασίας κυριεύουν καὶ κατακρατοῦν ἔπειτα αἰώνως τὰ φρούρια τοῦ προστατευομένου λαοῦ, μ' ὅλον τοῦτο ἡ λύπη μας εἶναι οὐδὲν ἥττον καιρία ἐκατενίζοντες δὲ εἰς τὰ τεῖχη, τὰ ὁποία ἀνηγίρατε ἢ ἐπεσκευάσατε διὰ τὴν ἀσφάλειάν μας, θέλομεν ἀπωλεῖ πάντοτε τὰς εὐεργεσίας σας καὶ εὐλογεῖ τὴν παρ' ἡμῶν διατριβὴν σας.

Σὺ δὲ, Στρατηγέ, ὅστις μᾶς ἔδειξες ἀπ' ἀρχῆς ἄκραν συμπάθειαν, πρόσφερε εἰς τὸν Βασιλέα καὶ Κύριόν σου τὰς ἐγκαρδίους ἡμῶν εὐχὰς ὑπὲρ τῆς μακρομήρου ζωῆς του, ἐπίσης πολυτίμου διὰ τοῦ, Ἑλλήνας, καθὼς καὶ διὰ τοὺς Γάλλους αὐτοῦς· εἶπέ τον, ὅτι μία τῶν ἀπειραριθμῶν πρὸς τὴν Ἑλλάδα εὐεργεσιῶν του εἶναι καὶ τὸ ὅτι σὲ ἔκλεξε διὰ νὰ διοικήσῃς τὰ ἐν Πελοποννήσῳ στρατεύματα· μὴ ἀμφιδάλλῃς δὲ καὶ ὁ ἴδιος, ὅτι αἱ εὐχαί μας θέλουν σὲ συν-οδεύει παντοῦ, καθὼς καὶ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν σου διατελοῦντας.

Ἀλλὰ καὶ ὑμεῖς, εὐγενῆ τέκνα τῆς Γαλλίας, ἐνθυμεῖσθε ἐνίστε τοὺς Ἑλλήνας, οἵτινες δὲν θέλουν σᾶς λησμονήσει ποτέ.

Ἐν πάσῃ εὐλκερνεῖα καὶ κατανύξει ὑψοῦντες εἰς οὐρανὸν τὰς χεῖρας, λέγομεν μεθ' ὑμῶν μεγαλοφώνως: « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ὁ Προστάτης τῆς Ἑλλάδος! »

Ἐκ Ναυπλίου, 18—30 Ὀκτωβρίου.

Πρὸ πολλοῦ ἐγνωρίσθη ἡ ἀνάγκη τοῦ νὰ ὁργανισθῇ εἰς τὴν Ἑλλάδα Σῶμα τακτικῶν στρατευμάτων· ὁ δὲ ὁργανισμὸς οὗτος ἀπαιτοῦσε πάλιν νὰ σχηματισθῶσιν ἄνδρες, οἵτινες νὰ εἶναι ἄξιοι μὲν διὰ τὰ στρατιωτικά των ἥθη νὰ γένωσιν ἀξιωματικοί, ἱκανοὶ δὲ διὰ τὴν παιδείαν των νὰ συντελέσωσιν εἰς τὴν εὐδαιμονίαν τῶν Ἑλληνικῶν ὅπλων.

Διὰ τοῦ τῆς 12 Ἰαννουαρίου 1829 Ψηφίσματος συστήσασα ἡ Κυβέρνησις Κεντρικὸν Πολεμικὸν Σχολεῖον, ἐπροθυμήθη νὰ κάμῃ πᾶν ὅ τι ἦτο τῆς δυνάμεώς της διὰ νὰ ἐπαρκέσῃ εἰς τὴν χρεῖαν ταύτην.

Τὸ κατὰ τὴν ταύτην ὁχι μόνον μέλλει νὰ χορηγήσῃ εἰς τὸ στράτευμα ἀξιωματικοὺς τοῦ μηχανικοῦ, τοῦ πυροβολικοῦ, τοῦ πεζικοῦ καὶ τοῦ ἵππικοῦ, ἀλλὰ καὶ οἱ ἀξιολογώτεροι κλάδοι τῆς βιομηχανίας, οἷον αἱ ὑπόνομοι, αἱ πυρίτιδες καὶ τὰ νήτρα, θέλουν εὐρεῖ εἰς αὐτὸ τοὺς ἐπιστήμονας.

Ὅσον πολυάριθμοι καὶ πολυειδεῖς εἶναι αἱ γνώσεις, τὰς ὁποίας ἔχουν ν' ἀποκτήσωσιν εἰς τὸ κατὰ τὴν ταύτην οἱ μαθηταί, τόσον μᾶλλον ἐχρειάζεται ὁργανισμὸς τις ἀρμόδιος νὰ ἐξάπτῃ εἰς αὐτοὺς τὴν ἀμίλλαν, καὶ νὰ εὐκολύνῃ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν νοητικῶν αὐτῶν δυνάμεων. Μεταξὺ δὲ τῶν διατάξεων τοῦ ὁργανισμοῦ τούτου πρώτη εἶναι ἡ τῶν ἐτησίων ἐξετάσεων ὅλων τῶν μαθητῶν καὶ καθ' ὅλους τοὺς κλάδους τῆς μαθήσεως.

Διηρημένοι εἰς τρεῖς μέρη οἱ Εὐέλπιδες, δὲν δύνανται ν' ἀναδῶσιν ἀπὸ τὴν μίαν εἰς τὴν ἄλλην, εἰμὴ ἀποδεικνύοντες ὅτι ἀπέκτησαν ἐπὶ τὸ ἔτος τὰς ἀπαιτούμενας γνώσεις.

Ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης αἰτιολογῶν τὸ διάταγμα αὐτοῦ τῆς 14 τοῦ παρελθόντος Σεπτεμβρίου ἐκ τῆς ἀνάγκης τοῦ νὰ γένωσιν αἱ ἐξετάσεις μὲ ὅσον τὸ δυνατόν μεγαλητίαν ἀπροσωποληψίαν, διέταξεν ὥστε ἡ ἐπιτροπὴ ἡ ἐκπληρώτουσα τὰ τοῦ σχολαστικοῦ τούτου δικαστηρίου καθήκοντα νὰ συγκροτηθῇ παρὰ τῶν Κυρίων τοῦ Στρατωδάρχου Τρεζέλ, Γενικοῦ Διευθυντοῦ τῶν τακτικῶν στρατευμάτων, τοῦ Συνταγματάρχου Πίζα, φρουράρχου τοῦ Ναυπλίου, τοῦ κατὰ τὴν Ἀργολίδα Ἐκτάκτου Ἐπιτρόπου Ράδου, τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Πωζιῆ, ἀρχηγοῦ τοῦ πυροβολικοῦ καὶ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, καὶ παρ' ἑνὸς ἀνωτέρου μέλους τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως.

Ἐπειδὴ δὲ τὸ διάταγμα δὲν προσδιώριζεν ὀνομαστὶ τὸν τελευταῖον τούτου, προσκληθεῖς ὑπὸ τοῦ διευθυντοῦ τοῦ σχολείου, καὶ ἐπιταχθεῖς ὑπὸ τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου, ἀνεδέχθη τὰ καθήκοντα ταῦτα ὁ Κύριος Δουτρεὼν, διευθυντὴς τῶν ἀλληλοδιδασκτικῶν στρατιωτικῶν σχολείων.

Ἡ ἐνάρξις τῶν ἐξετάσεων ἔγεινε τὴν 8 Ὀκτωβρίου 1829, παρόντων τῶν ἄνω εἰρημένων μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς, παρ' ἐκτὸς τοῦ Διευθυντοῦ τοῦ Τακτικῶν Σώματος καὶ τοῦ Ἀντισυνταγματάρχου Γαριότου, τοῦ μὲν ἐφ' ὑπηρεσίᾳ, τοῦ δὲ δι' ἀσθένειαν, ἀπόντων.

Κατὰ τοὺς ὅρους τοῦ εἰρημένου διατάγματος ὁ Συνταγματάρχης Πίζας ἔλαβε τὴν προεδρίαν.

Ἀφ' οὗ πρῶτον ἡγιάσθησαν παρὰ τοῦ ἀρχιερέως Ναυπλίου οἱ μαθηταί, καὶ ἤκουσαν τὸν παρὰ τοῦ προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς πρὸς αὐτοὺς λόγον, ἐκαλέσθησαν ἀνὰ ἕνα ἕκαστος καὶ ἠρωτήθησαν μετὰ μεγίστης ἐπιμελείας εἰς τοὺς διαφόρους κλάδους τῶν μαθημάτων, τὰ ὁποία ἐσπούδασαν.

Αἱ περὶ τὰς τοῦ πεζικοῦ κινήσεις (κατὰ θεωρίαν καὶ

πραξίν), τὰ μαθηματικά καὶ τὴν ἰχθυογραφίαν ἐξετάσεις ἀπέδωκαν εὐχάριστοι, ὡς πρὸς τὸ ὀλίγον μάλιστα τοῦ καιροῦ τοῦ ἀπὸ τῆς συστάσεως τοῦ σχολείου παρελθόντος.

Ἡ διαγωγή ὡμολογήθη ὅτι ὑπῆρξεν ἐν γένει καλή.

Αἱ συνεδριάσεις ἐξηκολούθησαν μέχρι καὶ αὐτῆς τῆς 14 τοῦ Ὀκτωβρίου ἐρωτηθείσης δὲ καὶ τῆς γνώμης τῶν διδασκάλων καὶ τῶν τοῦ σχολείου ἀξιωματικῶν, τὰ μέλη τῆς ἐπιτροπῆς ὁμοφώνως ἐψήφισαν τὸν κατ' ἀξίαν κατάλογον τῶν μαθητῶν, οἵτινες ἔχουν νὰ σχηματίσωσι κατὰ τὰ σχολαστικά ἔτη 1829 καὶ 1830 τὴν δευτέραν καὶ τὴν τρίτην μοῖραν.

Τρεῖς μαθηταὶ τῆς πρώτης τάξεως τῆς τρίτης μοίρας ἀποδειχθέντες ἀνίκανοι ν' ἀναβῶσιν εἰς τὴν δευτέραν μοῖραν, κατετάχθησαν πάλιν εἰς τὴν τρίτην. Πέντε δὲ ἕτεροι ἐκρίθησαν ἀνάξιοι νὰ μείνουν πλείοτερον καιρὸν εἰς τὸ σχολεῖον καταργούντες τοὺς τόπους, τοὺς ὁποίους ἠδύναντο νὰ κατέχουσιν ἄλλοι δραστηκωτέρως· ὅθεν ἡ ἐπιτροπὴ μετὰ λύπης ἠναγκάσθη νὰ δηλώσῃ τὴν ἐπιθυμίαν τῆς τοῦ ν' ἀποβληθῶσι παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, τὸ ὅποιον καὶ ἔγεινε.

Τὴν 15 Ὀκτωβρίου ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς, ἀναγνούς δημοσίᾳ τὰς γενομένας ἐγκατατάξεις, καὶ δούς εἰς τοὺς πρώτους μαθητὰς ἐκάστης μοίρας τὰ διακριτικὰ σημεῖα τῶν βαθμῶν, τῶν ὁποίων ἠξιώθησαν, ἀπέλυσε τὰς ἐξετάσεις, καὶ ἐξεφώνησε λόγον πλήρη πατρικῶν εὐχῶν ἢ ἡλὸν ἢ στρατιωτικῶν αἰσθημάτων, διὰ τοῦ ὁποίου συνεχάρη μὲν τοὺς μαθητὰς, ὅσοι διὰ τῆς ἐπιδόσεώς των ὑπερέβησαν τοὺς ἄλλους, ἐνεθάρρυνε δὲ καὶ ἐκείνους διὰ λόγων εὐμενῶν. Δὲν παρημέλησε νὰ τοὺς ἐνθυμίσῃ ὅτι ὀφείλουν εἰς τὴν πατρίδα, εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὴν συστήσασάν τὸ κατὰστημα, εἰς τὸ ὅποιον λαμβάνουν τότον πολῦτιμον ἀνατροφὴν, καὶ εἰς τοὺς καθηγητὰς καὶ τοὺς ἀξιωματικούς, οἵτινες διεικνύονται τοσοῦτον ἄξιοι νὰ ἡγοῦνται εἰς τὰς ἐργασίας αὐτῶν.

Οἱ νέοι Εὐέλπιδες ἀπέδειξαν διὰ τῆς ἐπιδόσεώς των, κατὰ τὸ πρῶτον τοῦτο ἔτος τῶν σπουδῶν των, πόσον ἔχουν νὰ προσδοκᾷ παρ' αὐτῶν ἡ Πατρίς διὰ τὴν μέλλουσαν εὐδαιμονίαν τῆς, ὅταν μάλιστα διευθύνωνται ἀπὸ παλαιὸν μαθητὴν τοῦ Γαλλικοῦ πολυτεχνικοῦ σχολείου. Πρὶν δὲ ἀναχωρήσωσιν ἀπ' αὐτοῦ διὰ νὰ κάμωσι τὰς διακοπὰς, ὁ ἀνώτερος οὗτος ἀξιωματικὸς τοὺς διέθυνε τοὺς ἐξῆς λόγους.

“Κύριοι, αἱ τοῦ 1829 σχολαστικοῦ ἔτους ἐξετάσεις ἐτελείωσαν, καὶ ὁ πρόεδρος σᾶς ἐγνωστοποίησε ἤδη τὴν κατ' ἀξίαν εἰς ἕκαστον ὑμῶν προσδεδειγμένην τάξιν. Πρῶτον ἤδη ἐκλήθητε νὰ δείξετε εἰς τὴν Ἑλλάδα τὰς ἀναφυομένας προόδους καταστήματος, τὸ ὅποιον ἐξίσταται ἀκόμη εἰς τὴν νησιότητά. Ἡ Ἑλλὰς θέλει ἐπαινεῖται ἀναμφιδόλως τοὺς ἀγῶνάς σας, ἀλλὰ πλὺν ἐτι λειπεται νὰ πρίξετε, διὰ νὰ ἐκπληρωθῶσιν αἱ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας ἔχετε εἰς ἑσᾶς· θέλετε δικαιώσῃ τὴν ἐμπιστοσύνην τῆς, θέλετε δειχθῇ ἄξιοι τῆς ὑπὲρ των προσδων ὑμῶν προσπαθείας τοῦ ἔθνους καὶ τῆς Κυβερνήσεως. Εἰς τὸν ἀγῶνα τῆς ἀμίλλης καὶ τῶν προτερημάτων, ὅστις ἀγτίως ἐτελείωτε, δὲν ἐφάνητε ὅλοι ἐπίσης εὐτυχεῖς· ἀλλ' ὅμως μὴ δειλιάσετε· ἡ ἀφιλοπροσωπία, μὲ τὴν ὁποίαν ἐκρίθητε ἐφέτος, σᾶς γίνετε βεβαία ἐγγύησις τῆς ἀνταμοιβῆς, μὲ τὴν ὁποίαν εὐθὺς ἢ ὑστερον θέλουν βραβευθῇ οἱ κόποι σας· θέλετε μὲ εὐρεῖ πάντοτε ἔτοιμον νὰ σᾶς βοηθῶ εἰς αὐτοὺς, μακάριος ὢν, ἂν δυνηθῶ νὰ ἐκπληρώσω τὸ πρὸς τὴν Ἑλλάδα χρέος μου συμβάλλων κατὰ τὰς μικράς μου δυνάμεις νὰ μορφώσω ἄνδρας ἀξίους διὰ τὸ μέλλον αὐτῆς. Τώρα ὑπάγετε ν' ἀναπαυθῆτε εἰς τοὺς οἰ-

κοὺς σας ἐπὶ τινὰς ἐβδομάδας, ἀναλάβετε ἄλιπὸν νέας δυνάμεις διὰ νὰ ἀναδεχθῆτε νέους κόπους τὸ ἐρχόμενον ἔτος· ἀλλὰ πρὶν ἀποχωρισθῶμεν, ἐνώθητε μετ' ἐμοῦ, Κύριοι, διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν πρόεδρον τῆς ἐπιτροπῆς τῶν ἐξετάσεων, καὶ εἰς ἕκαστον τῶν μελῶν αὐτῆς, εἰλικρινῇ ὑπὸ κλισιν εὐγνωμοσύνης διὰ τὴν τιμὴν, τὴν ὁποίαν ἠνδύκησαν νὰ μᾶς κάμωσι κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν. Ἐνώθητε μετ' ἐμοῦ, Κύριοι, διὰ νὰ προσφέρωμεν εἰς τὸν Ἐσχωτάτον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος, ὑπὸ τὴν προστατίαν τοῦ ὁποίου ἐτυστάθη τὸ σχολεῖον τοῦτο, τὸ εἰς αὐτὸν ὀφειλόμενον σέβας ἡμῶν, διὰ τὰς καθημερινὰς ἀγαθοεργίας, τὰς ὁποίας διαχέει εἰς τὴν Πατρίδα, καὶ εἰς ἑσᾶς ἰδιαιτέως.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Περτροπόλεως, 7 Ὀκτωβρίου Ν.

Σήμερον ἐτελέσθη πανδήμως ἐν τῷ Πεδίῳ τοῦ Ἀρεως χαριστήριος δοξολογία πρὸς τὸν Παντοδύναμον, ὅστις ἐβράβευσεν δι' ἐνδοξὸν εἰρήνης τὰς πολλὰς καὶ ἀλλεπαλλήλους λαμπρὰς νίκας τῶν Ῥωσσικῶν ὁπλων κατὰ τὸν τελευταῖον πόλεμον. Τὴν 10 ὥραν τοῦ πρωῒ, 26 τάγματα πεζικοῦ καὶ 29 λόχοι ἰππικοῦ μὲ 32 κανόνια συμπαρατάχθησαν ἐν τῇ πλατείᾳ ταύτῃ. Ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς Δεμιτόφ Α' ἐδιοίκει ὅλα τὰ στρατεύματα. Ὅταν ὁ Αὐτοκράτωρ ἦλθεν ἐφιππος, συνωδευμένος παρὰ τοῦ Ὑψηλοτάτου Μεγάλου Δουκὸς τοῦ διαδόχου καὶ πολλῶν ἀκολουθῶν, καὶ διήλθε τὸ μέτωπον τῆς φάλαγγος, ἀνεβόησαν ὅλοι τὴν στρατιωτικὴν εὐφημίαν, καὶ ἡ μουσικὴ ἤχησε κατὰ τὴν ἐθνικὴν ᾠδὴν: Ὁ Θεὸς ἐὺλόγησον τὸν Αὐτοκράτορα. Ἡ λιτανία τοῦ σταυροῦ, ἥτις ὑπῆγε δημοτελῶς ἀπὸ τῆς μητροπόλεως Κιτσάν εἰς τὸν ναὸν τῆς Μεταμορφώσεως, εἰς τὸν ὁποῖον εἶναι ἀποτεθειμένα τὰ τρόπαια τῆς τελευταίας ἐκστρατείας, μετὰ τὴν παρὰ τοῦ μητροπολίτου Σεραφείμ τελεσθεῖσαν ἐκεῖ μεγάλην λειτουργίαν, διευθύνθη εἰς τὸ Πεδίον τοῦ Ἀρεως καὶ ὑπεδέχθη ἀπὸ τὰ στρατεύματα μὲ στρατιωτικὰς τιμὰς. Τότε αὐτὰ ἐσχημάτισαν τετοῦτον κύκλον ἐνὸς σανιδώματος στρωμένου ἐν μέσῳ τῆς ἁγρᾶς· ἐπὶ τῶν βαθρῶν ἵσταντο παρατεταγμένοι οἱ τοῦ παλατίου ἐπίλεκτοι, σχηματίζοντες τὸ περίφραγμα μέχρι τῆς ἀνωτέρας βάτεως, ὅπου ἐτελέσθη ἡ θεία μυσταγωγία ἐπὶ παρουσίᾳ τῆς Α. Α. Μ. καὶ τοῦ Ὑψηλοτάτου Μεγάλου Δουκὸς τοῦ διαδόχου, τῶν αὐλικῶν, τῶν πρωτίστων ἀξιωματικῶν τοῦ Κράτους καὶ τοῦ διπλωματικοῦ σώματος. Σημανθείσης δὲ διὰ σάλπιγγος τῆς προσευχῆς, οἱ πολεμιστὰι ἐγονάτισαν ἀκαλύπτως τῇ κεφαλῇ.

Ἡ δοξολογία ἐψάλη βυμβούντων τῶν κανονίων τοῦ φρουρίου, τοῦ πυροβολικοῦ τοῦ στρατεύματος καὶ τῶν 8 σαλούπων τῶν ἀραγμένων ἐντεῦθεν καὶ ἐκείθεν τῆς γεφύρας τῆς Νεῦας, αἵτινες εἶχον ἀναπετάσει τὰς σημαίας των. Μετὰ τὴν ἱεουργίαν τὰ στρατεύματα ἐπανάλαβον τὴν πρώτην των θέσιν· εἰς λόχος Οὐτάρων τῶν ἐκ τῆς φρουρᾶς ἔφερε τὰ Τουρκικὰ τρόπαια μεταξὺ τῶν τάξεων, αἵτινες ἀνευφήμισαν εἰς τὴν ἀφίξιν των. Μετὰ ταῦτα ἀπῆλθον τὰ στρατεύματα διαβαίνοντα ἐν τάξει ἔμπροσθεν τῆς Α. Α. Μ.

Ἄν καὶ ἡ βροχὴ ἐκράτησεν ἕως σχεδὸν εἰς τὸ τέλος τῆς τελετῆς, τὸ πλῆθος τῶν θεατῶν κατὰ τὰς ὁδοὺς, τὰ παράθυρα, καὶ ἐπ' αὐτῶν ἀκόμη τῶν στεγῶν, ἦτον ἀπειρον-

Αριθ. 79.
Έτους Δ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
Έτησια, Τόλαρα Δίστηλα 6
Εξαμηνιαία 3
Τριμηνιαία 1 1/2
Αί συνδρομαί γίνονται ενταῦθα μὲν ἐν τῷ Γραφείῳ
τῆς Εφημερίδος, εἰς δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κρα-
τοῦς, παρὰ τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗ, ΣΑΒΒΑΤΩ 23 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Ἐκ Μοθώνης, 25 Ὀκτωβρίου.

Ἡ 23 τοῦ Ὀκτωβρίου (4 Νοεμβρίου) ἦτον ἡμέρα χαρᾶς καὶ εὐφροσύνης διὰ τε τὸν Γαλλικὸν στρατὸν καὶ διὰ τοὺς κα-
τοίκους τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων.

Ἀπὸ τὴν παραμονὴν τῆς ἑορτῆς αἱ θύραι τῶν οἰκιῶν καὶ
τῶν ἐργαστηρίων ἦσαν ἐστεφανωμέναι μὲ δάφνας καὶ μυρσί-
νας. Εἰς τὴν στρατιωτικὴν ἀγορὰν, κατέναντι τῆς πύλης τῆς
ἀκροπόλεως ἀνηγέρθη ἀμφιθέατρον πυραμιδοειδὲς κεκο-
σμημένον μὲ τὰ σύμβολα τῆς νίκης καὶ τῆς ἀγάπης, καὶ ἀν-
υψώθη ἐπ' αὐτοῦ ἡ Γαλλικὴ σημαία.

Ἐπὶ τινος στήλης ἀρχαίας, ἣτις φαίνεται ὅτι διετηρήθη
πολλοὺς αἰῶνας κατὰ συνέχειαν εἰς τὴν αὐτὴν ἀγορὰν, καὶ τὴν
ὁποίαν περιετύλιζαν μὲ λευκὸν πανί καὶ περιέζωπαν ἐλικοει-
δῶς μὲ μυρσίνας, ἐτέθη στέφανος παριστάνων τὸ βασιλικὸν δια-
δῆμα Καρόλου τοῦ Δεκάτου. Ἀπὸ τὸν στέφανον τοῦτον ἐξηρ-
τημένη ἡ δίχρους Ἑλληνικὴ ταινία ἐκυματιζέτο εἰς τὸν ἀέρα.

Ἐπὶ δὲ τῆς πύλης τῆς ἀκροπόλεως ἐφαίνετο πίναξ, ἐξηρ-
τημένην ἔχων τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν, ἐστεφανωμένος μὲ ἄν-
θη καὶ παριστῶν τὴν παράσημα τῆς Γαλλίας μὲ τὴν ἐπι-
γραφὴν: « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς Κάρολος ὁ Ι' »

Τέλος πάντων ἐπὶ τῆς θύρας τοῦ διοικητηρίου, ἣτις ἦτον
ἐπίσης δαφνοστεφῆς καὶ μυρτοκόσμητος, ἐθεωρεῖτο ἡ ἐπιγρα-
φὴ: « Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος! »

Ὁ κρότος εἰκοσι καὶ ἐνὸς κανονίων, καὶ ὁ ἦχος τῶν τυμ-
πάνων ἀνήγγειλε τὴν ἀνάταλιν τῆς λαμπρᾶς τυχύτης ἡμέρας.
Ὅλος ὁ λαὸς συνέβρευσεν εἰς τὴν ἐκκλησίαν, ὅπου ὁ Ἀρχιερεὺς
ἐπατέλεσε τὴν θεῖαν λειτουργίαν μεθ' ἧς οὗτος ἐνδεδυμένος
τὴν ἀρχιερατικὴν στολὴν καὶ συνωδευμένος ἀπὸ πολλοὺς
ἱερεῖς καὶ ἀπὸ τὸν Προσωρινὸν Διοικητὴν, προπορευομένου
πλήθους δαφνηφορούντων παίδων, καὶ ἐπομένου πολυαριθμοῦ
λαοῦ μετὰ λαμπάδων, διευθύνθη εἰς τὴν στρατιωτικὴν
ἀγορὰν, ὅπου ἦσαν παρτεταγμένα τὰ Γαλλικὰ στρατεύμα-
τα, καὶ παρευρέθη συγχρόνως καὶ ὁ Ἀρχιστράτηγος μὲ ὅλους
τοὺς ἀξιωματικούς του.

Πλησίον τοῦ ἀμφιθεάτρου ἐψάλη δοξολογία ὑπὲρ τῆς
Α. Χ. Μ. καὶ τῶν λοιπῶν Συμμάχων Βασιλέων.

Μετὰ τὴν δοξολογίαν ὁ Γραμματεὺς τοῦ Προσωρινοῦ Διοι-
κητοῦ ἐξεφώνησεν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν καὶ τὸ Γαλλικὸν ἐκ μέρους
τοῦ ἀρχηγοῦ τοῦ λόγον περὶ τῆς ἑορτῆς τοῦ Βασιλέως καὶ
τῆς ἀναχωρήσεως τῶν Γαλλικῶν στρατευμάτων. Ἄμα δὲ

ἐτελείωσεν ὁ λόγος ἀντήχησε τὸ περιέχον ἀπὸ τὰς φωνὰς
τοῦ λαοῦ, ἱπαναλαμβάνοντος τὸ, « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς
τῆς Γαλλίας! » Συγχρόνως τρία κοράσια ἐπρόσφεραν εἰς
τὸν Ἀρχιστράτηγον στέφανον ἐξ ἀνθῶν, φέροντα τὴν ἐπι-
γραφὴν: « Ζήτω ὁ Ἀρχιστράτηγος Συνέιδερ! »

Ὁ Στρατηγὸς οὗτος ἐξέφρασεν ἐπομένως τὴν εὐλικρινῆ του
εὐχαριστίαν διὰ τὰ δαίγματα τῆς εὐγνωμοσύνης, τὰ ὅποια
ἔδιδον κατ' αὐτὴν τὴν περίστασιν αἱ ἐπιτόπιοι Ἀρχαὶ καὶ
ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς, συμπανηγυρίζοντες μὲ ἀληθῆ χαρὰν τὴν
ἑορτὴν τοῦ Βασιλέως του.

Μετὰ τὴν ἐπιθεώρησιν τῶν στρατευμάτων, ὁ Προσωρινὸς
Διοικητὴς, ὁ Ἀρχιερεὺς, οἱ Δημογέροντες καὶ οἱ Πρόκριτοι
τῆς πόλεως, ὑπῆγον ὅλοι ὁμοῦ εἰς τοῦ Ἀρχιστρατήγου, διὰ
νὰ τὸν συγχαροῦν.

Δεύτερος κανονοβολισμὸς ἀνήγγειλε τὸ τέλος τῆς τελετῆς.

Εἰς τὴν τράπεζαν, ὅπου ὁ Στρατηγὸς εἶχε προσκαλέσει τὸν
Προσωρινὸν Διοικητὴν καὶ τὸν Ἀρχιερέα, οἱ συνδαιτυμόνες
ἔπιογ εἰς ὑγείαν

- α' Τοῦ Μεγαλειστάτου Βασιλέως τῆς Γαλλίας,
- β' Τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους,
- γ' Τοῦ Κυβερνήτου τῆς Ἑλλάδος.

Τρίτος καὶ τελευταῖος κανονοβολισμὸς ἐπεσφράγισε τὴν
λαμπρὴν ταύτην ἡμέραν. Τὸ ἐσπέρας ἐφωτίσθη ὅλη ἡ πόλις
μετὰ τῶν πρᾶστειων, καὶ ἔγειναν διάφορα πυροτεχνήματα
(feux d'artifice)· ἐξ αὐτῶν δύο μάλιστα ἐπέσυραν
τὴν προσοχὴν τῶν θεατῶν σχηματίζοντα εἰς τὸν ἀέρα, τὸ
μὲν ἐπιγραφὴν: « Ζήτω ὁ Βασιλεὺς! » τὸ δὲ, τὰς λέξεις:
« Ζήτω ὁ Κυβερνήτης! » Ἐπὶ τέλους Ἑλληνικὸς χορὸς,
εἰς τὸν ὁποῖον ἔλαβον μέρος πολλοὶ ἀξιωματικοὶ Γάλλοι,
ᾤψησε τὴν εὐθυμίαν τῶν κατοίκων.

Μ' ὅλον ὅτι ἡ ἀνάκλησις τῶν στρατιωτῶν ἔγεινε κατ' ἐ-
κείνην τὴν ἡμέραν δύο ὥρας ἑραδύτερον παρὰ τὸ σῆνηδες,
δὲν συνέβη ὁμως κανὲν ἀπευκατῖον, καὶ ἐπομένως δὲν ἐτα-
ράχθη παντάπασιν ἡ εὐφροσύνη τῆς ἑορτῆς ταύτης, καθ' ἣν
διετηρήθη ἀκριβεστάτη πειθαρχία.

Ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων
Πρὸς τὴν Α. Ε. τὸν Ἀρχιστράτηγον τῶν ἐν Πελο-
ποννήσῳ Γαλλικῶν Στρατευμάτων.

Κύριε Στρατηγέ,

Ἡ τετάρτη Νοεμβρίου, καθ' ἣν πανηγυρίζομεν τὴν ἑορτὴν